

CHIẾC ÁO TÌNH THƯƠNG Chương 17

Chiếc áo tình thương cái này nghe hơi lạ. Vì nó là chiếc áo kiểu mới, model mới và thời đại mới.

Tình thương thì người ta đem cho đem tặng như tiền bạc, vật phẩm, như vậy mới biểu hiện của tình thương. Cái đó cũng được, nhưng mà không có model chút nào.

Bởi vì, tiền và những tặng vật phẩm đó, xài rồi thì cũng hết. Mà kiểu model tặng phẩm đó thì cũng cũ, cũng xưa rồi, có đúng không.

Cái chiếc áo tình thương này, nó độc ở một chỗ là không có ăn, không có xài, không có tổn hao cái gì hết. Nhưng mà vẫn có ăn, có mặc và không có tổn gì cả.

Nói cái này, sao lạ thiệt. Bởi lạ, con mới quảng cáo, chứ cũ xì, con nói làm gì, mất công, người ta đọc. Người ta đọc, thì đọc cái mới, cái lạ, chứ cái không ra gì, thì khỏi phải bàn thêm.

Nói tới đây thì mình suy xét cái chiếc áo; Mang khẩu hiệu tình thương là gì!

Chiếc áo tình thương thì ai cũng có thể khoát lên được và có thể phủ lên nhiều màu sắc khác biệt nhau cho khỏi lầm lẫn. Như là áo vàng, áo đen và áo hồng thập tự, v.v.

Từ những cái sắc thái riêng biệt này, mà chiếc áo tình thương nó cũng biến dạng theo màu sắc của thời gian. Và không còn tự nhiên nữa, tự nó đã làm giảm bớt đi phong độ, phẩm chất của nó với danh hiệu là chiếc áo tình thương. Chiếc áo tình thương này bị phân biệt nhiều màu sắc, thành ra bị rạn nứt.

Nhưng mà chiếc áo tình thương của thời đại Vô Vi hiện tại huyền bí này, nó vẫn còn cái tính chất siêu việt của nó. Siêu việt của nó là nó sẽ trở về với nguyên thủy của nó là không màu sắc và không hình tướng.

Cái không màu sắc, không hình tướng này chỉ có những người Vô Vi mới khoát nổi chiếc áo mỏng manh này. Từ cái không màu sắc này, nó có thể biến thành đủ màu sắc, đủ hình tướng. Bởi vì, Vô Vi có thể hòa đồng với tất cả và không phân biệt màu da chủng tộc.

Chiếc áo tình thương này nó model mới, nhưng mà không có kiểu, nếu mà nó có kiểu thì chiếc áo này nó rất là hạn hẹp và không có thời đại văn minh chút nào.

Bởi vì, nó không có kiểu mẫu, màu sắc, chức vị, nên nó biến dạng được, nên nó mới thực sự là model mới, hoài hoài và rất lạ lùng.

Chiếc áo này nó mang cái khẩu hiệu là **Tình Thương là cứu khổ và ban vui.**

" **Cứu khổ**, mà còn **ban vui** nữa. Vậy là sao? Con xin giải thích.

Đạ đúng, nó như là vậy! Bởi vậy, con mới nói. Nó độc đáo là độc đáo, như vậy đó.

Cứu khổ là cứu bằng cách nào.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Thí dụ như vậy:

Tất cả những gì, khổ nhứt trần gian như là; Làm cho mình buồn phiền tâm can, mà không có một ai, có thể giải quyết được, về sự chán chường đó, khổ đau, buồn tủi.v.v.

Hoặc là người ta buồn có thể chết, hoặc là người ta khổ vì, bệnh tình, vô phương cứu chữa.

Khổ như vậy thì con, và Vô Vi có thể cứu khổ được không?

Giải thích:

Những cái chuyện vừa nêu trên, theo con, Thành Lợi biết, trên thế gian này, không có ai, mà phục vụ và giải quyết nổi.

Nhưng mà, có tối thì phải có sáng. Con thiết nghĩ.

Con và một số người tu Vô Vi, có thể làm được những chuyện, vừa nêu trên.

Đã là mang chiếc áo tình thương với khẩu hiệu là **cứu khổ** thì **chắc chắn con và người Vô Vi sẽ làm được.**

Thí dụ; Có một gia đình nọ, hay là nói chung gia đình nào, rồi cũng sẽ có, và cũng sẽ gặp như nhau.

Một người chồng, mất đi một người vợ, trong lúc còn thanh xuân, hoặc người vợ, mất đi một người chồng. Hoặc một người cha, hay một người con, hay nhiều người con, mất đi, một người mẹ quý yêu.

Thì cái tình vợ chồng, cha con, thương yêu, đầm ấm đó đã đổ vỡ, mất mát đi một người thân yêu, quý nhất mà mình không thể nào tìm kiếm lại được.

Nói chung có bạc tỉ, cũng không đem lại được người đó sống.

Thì thử hỏi người bị mất, người còn ở lại, tâm trạng của họ sẽ ra sao, kéo theo sự dầy xéo của tình đời và sự nghiệp còn dang dở.

Khi mà họ nhìn thấy những người chung quanh họ, đang đầy đủ đầm ấm và hạnh phúc. Trước đó, gia cang họ, đã khổ sở thể thảm cỡ nào và giờ này còn khổ sở hơn nữa.

Họ lang thang, lủi thủi, buồn thảm, rầu rĩ, nhớ nhung và không khỏi tránh được những căn bệnh nội tâm, sắp sửa xảy ra cho họ.

Hầu như, họ mất đi rất nhiều, những gì, họ đã ước vọng mà từ xưa họ đã có.

Với một tâm trạng tê lương tê thảm, khủng hoảng như thế thì người ta đâu có còn gì tha thiết với hiện tại. Dù là công nươg, tỉ phú hay hoàng đế.

Với cái hoàn cảnh sắp sửa tái diễn. Vì chính mình, tương lai mình thì cũng sẽ bệnh đau buồn chết, nếm mùi ly biệt nữa.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Khổ như thế đó thì thử hỏi làm sao, mình có thể chống cự nổi. Và mình, chỉ có thể cầu mong một sức mạnh vô hình nào đó, có thể giúp họ thoát qua cái cảnh tang thương và bi ai đó.

Việc khó khăn đau đớn này, khôi óc người tu Vô Vi, đã làm được, những cái cảnh vô cùng khổ sở tang thương đó.

Ngược lại người tu Vô Vi, còn dũng mãnh và mạnh dạn, hơn xưa nhiều.

Con và những người Vô Vi đã vượt thoát cái cảnh khổ cùng đó, một cách nhẹ nhàng, như một làn mây, bay lơ lửng trong không gian. Một cái lướt nhẹ nhàng tuyệt diệu mà mọi người đều mến phục.

Bởi vì, con và họ đã đem ra được cái hương thơm thanh nhẹ của Vô Vi và truyền ra cho người đời nhìn thấy những cái gì tinh tú và huyền diệu của Vô Vi.

Từ cái khổ thâm như hoàn cảnh ở trên mà mẫu người Vô Vi họ và con đã làm được và nói lên cái tiếng nói, từ trong khổ và đã vượt thoát qua cảnh khổ, thì sẽ tiến lên nữa chứ không có hết. Bởi vì, nó vô tận mà.

Vượt qua khổ thì đó có phải là " Cứu khổ " không.

Con và những người tu Vô Vi, vui vẻ với một tâm hồn cởi mở, sống với một hoàn cảnh hết sức thương yêu và thú vị.

- Còn một trường hợp thứ hai này nữa, rất là đặc biệt.

Có một người khoảng 70 tuổi bệnh tim mà bác sĩ báo cho hay là ông chỉ còn một thời gian ngắn hạn nữa là ba tháng thôi. Thì tự động anh liệu mà sắp xếp lên đường.

Thì thử hỏi cái tâm trạng sắp sửa ra đi như thế thì họ sẽ ra sao.

Thì cái chuyện cầu sanh, giảm bệnh, sống thêm, ai mà không muốn gia hạn nữa. Tâm trạng bệnh hoạn này, ai mà không đón đau buồn tủi, khi cơn bệnh hoành hành, gia cang rối loạn.

Bộ thần thánh sao, mà không buồn, cái giờ ly biệt sắp sửa, chia tay thì vợ chồng con cái, thân bằng quyến thuộc nào, không khỏi bồi hồi xúc động, chờ cái tin dữ sẽ đến.

Người mang bệnh đó, đâu có còn, tâm thần gì mà nghĩ đến cuộc đời yêu đương mộng tưởng và chỉ mong sao, có một liều thuốc Tiên, Phật nào đó, ban cho mình chống khỏi cơn bệnh này.

Ước mong đó thì duyên tình đến, họ đã gặp Vô Vi và Vô Vi đã giúp cho họ khỏe mạnh trở lại, trong lúc gặp hoàn cảnh khó khăn khổ sở như trên.

Bằng chứng cụ thể nhất là ông cố nhạc sĩ **Hoàng Thi Thơ** đã nói lên được tiếng nói đó. Khi ông sống với tâm linh và tu Vô Vi, ông rất là hạnh phúc với những ngày còn lại của đời ông.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Mặc dù bệnh, nhưng mà tâm linh Ông rất là khỏe mạnh, yêu đời và làm việc thật là hăng say. Mà những người lân cận, gần ông, còn thần phục với cái tinh thần dũng mãnh mà ông đã đạt và gắn liền với Vô Vi trong những ngày còn lại với ông.

Tiếng nói của ông còn vang vọng trong phim ảnh, bằng chứng cụ thể nhất là trong giai đoạn cuối của cuộc đời là 37 tác phẩm nhạc tâm linh, sẽ dẫn chứng rằng cho hậu thế biết Vô Vi sẽ đem lại nguồn sống và sức mạnh. Ngày xưa khi còn trẻ, khỏe, ông không có khả năng viết nhạc tâm linh.

Nếu ai tin tưởng vào tâm linh thì sẽ được hưởng nguồn sống của hiện tại và tương lai.

Những trường hợp khổ như trên, mà mình đã vượt thoát, thì thử hỏi sao mình không vui mà hưởng cái hạnh phúc huy hoàng đó trong thâm tâm. Chỉ có biết cảm ơn Thượng Đế và nguyện với Ngài rằng, chỉ có Ngài mới thương xót chúng sanh và giúp đỡ chúng sanh trong cảnh khổ nạn này.

Cái khổ đó, nó không còn đe dọa ta, như xưa nữa, thì thử hỏi ai mà không vui sướng.

Không có ngòi bút nào mà tả được từ cái cảnh địa ngục như trên rồi tả luôn cái cảnh thiên đàng như vậy.

Chỉ có những khối óc người Vô Vi, mới làm được như vậy và nhiều người đã chứng minh như thế.

Chiếc áo tình thương mang khẩu hiệu " Cứu khổ và ban vui " này nó không có khổ.

Rất đơn giản thì người, già, trẻ, lớn, bé, giàu, nghèo, bệnh, tật, mập, ốm nào, mặc vào cũng được.

Nói chung nó không có dị biệt, giai cấp, lớn, nhỏ như những chiếc áo khác. Phải khoát vào.

Giá trị của nó thì không có giá trị nào có thể đổi được. Nhưng mà biểu không, cho tất cả những ai muốn mặc vào, muốn hành vào. Pháp thiện này vừa; Cứu Khổ và Ban Vui.

CHIẾC ÁO TÌNH THƯƠNG

Chiếc áo tình thương mang nhiều ước nguyện

Mẹ ơi! Mẹ, con vẫn mong chờ

Chiếc áo tình thương mang nhiều sóng động

Phụ Thân ơi! con vẫn mong chờ

Chiếc áo tình thương sao mà đa cảm

Mẹ Cha ơi! Con vẫn mong chờ

Chiếc áo tình thương đem cho nhân loại

Người người ơi! Hãy nhớ đón chào

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

*Chiếc áo tình thương không sao rách được
Bởi vì, mang tinh huyết của Cha Trời
Chiếc áo tình thương luôn luôn nảy nở
Tình thương yêu giúp đỡ muôn loài*

*Chiếc áo tình thương sao mà cao cả
Bạn tình ơi! Người hãy vui mừng
Chiếc áo tình thương vẫn vương tình đạo
Người người ơi! Vui đạo kính chào*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*